

3. Εἰς στρῶμα μερσινένιο ,
 Καὶ τριανταφυλλένιο ,
 Μεσάνυχτ' ἀπλωμένος
 Κοιμούμουν βυθισμένος.
 Κ' ἐκεῖ ἀπ' ἕναν κρότον ,
 Ὡς τὸν ὕπνον μου τὸν πρῶτον ,
 Ξυπν' ὅλος τρομασμένος ,
 Σὰν ἐνθουσιασμένος
 Καὶ βλέπω ἐμπροσθά μου ,
 Ἐπάν' ὡς τὰ γόνατά μου ,
 Ἐνα παιδάκι νέο ,
 Μικρούτζικο κὶ ὠραῖο.
 Τὸ βλέμμα του κινιοῦνταν ,
 Κ' ἐδῶ , κ' ἐκεῖ πετιοῦνταν
 Σὰ σπίνδες ἀναμμένες ,
 Μὲ βία τιναγμένες.
 Καὶ τὸ μικρό του στόμα
 Φωτιαῖς ἀπάν' ὡς τὸ στρῶμα ,
 Σὰν ἀστραπαῖς φουσοῦσε ,
 Καὶ πάντοτ' ἐγελοῦσε.
 Φων' εἶχε σὰν ἀηδόνι ,
 Καὶ οἱ γλυκοὶ της τόνοι ,
 Ὅπόταν ἐλαλοῦσαν ,
 Ὡς τὸ στῆθος μ' ἀντηχοῦσαν.